

บทที่ 4

ผลการวิจัย

จากการวิจัยที่ศึกษาผลของบรรยากาศการเรียนรู้ทางจิตวิทยาที่มีต่อแรงจูงใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาดนตรีด้านทฤษฎีสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ออกแบบการวิจัยกึ่งทดลอง แบบมีกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (Pretest - Posttest Control Group Design) โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 40 คน ดังนี้

กลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มทดลองที่เรียนในบรรยากาศการเรียนรู้ทางจิตวิทยา
กลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มควบคุมที่มีการเรียนการสอนตามปกติ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งระยะในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็น 2 ระยะ คือ

ระยะก่อนการทดลอง ผู้วิจัยนำคะแนนจากแบบวัดแรงจูงใจ และคะแนนผลสัมฤทธิ์ในวิชาดนตรีของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มาหาความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยด้วยการทดสอบค่าที (t- test)

ระยะหลังการทดลอง ผู้วิจัยนำคะแนนจากแบบวัดแรงจูงใจ และคะแนนผลสัมฤทธิ์ในวิชาดนตรีที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม หลังจากทำการทดลองเสร็จเรียบร้อยแล้ว แล้วนำคะแนนที่ได้มาหาความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยด้วยการทดสอบค่าที (t-test)

ระยะก่อนการทดลอง ผู้วิจัยได้รวบรวมคะแนนจากแบบวัดแรงจูงใจ และคะแนนผลสัมฤทธิ์ในวิชาดนตรี ของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมมาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ดังแสดงในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนแบบวัดแรงจูงใจ และคะแนนผลสัมฤทธิ์ในวิชาดนตรี ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในระยะก่อนการทดลอง

กลุ่ม	จำนวนคน (N)	คะแนนแรงจูงใจ		คะแนนผลสัมฤทธิ์วิชาดนตรี	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ทดลอง	40	126.70	18.76	17.45	3.47
ควบคุม	40	128.45	20.95	16.85	3.73

จากตารางที่ 6 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนแรงจูงใจจากแบบวัดแรงจูงใจของนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม และค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนผลสัมฤทธิ์ในวิชาดนตรีของนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในระยะก่อนการทดลอง

ตารางที่ 7 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนแรงจูงใจจากแบบวัดแรงจูงใจของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ในระยะก่อนการทดลอง โดยทดสอบด้วยค่าที (t- test independent)

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวนคน (N)	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	การทดสอบค่าที (t- test)
กลุ่มทดลอง	40	126.70	18.76	.39
กลุ่มควบคุม	40	128.45	20.95	

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่าในระยะก่อนการทดลองค่าเฉลี่ยของคะแนนแรงจูงใจจากแบบวัดแรงจูงใจ ของนักเรียนในกลุ่มทดลอง ($\bar{X} = 126.70$) และกลุ่มควบคุม ($\bar{X} = 128.45$) ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 8 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ในวิชาดนตรีของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ในระยะก่อนการทดลอง โดยการใช้การทดสอบด้วยค่าที (t- test independent)

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวนคน (N)	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	การทดสอบค่าที (t- test)
กลุ่มทดลอง	40	17.45	3.47	.74
กลุ่มควบคุม	40	16.85	3.73	

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่าในระยะก่อนการทดลองค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ในวิชาดนตรีของนักเรียนในกลุ่มทดลอง ($\bar{X} = 17.45$) และกลุ่มควบคุม ($\bar{X} = 16.85$) ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ระยะหลังการทดลอง เมื่อทำการทดลองครบ 10 คาบแล้ว ผู้วิจัยรวบรวมคะแนนจากแบบวัดแรงจูงใจ และคะแนนผลสัมฤทธิ์ในวิชาดนตรี ของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมมาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ดังแสดงในตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนแบบวัดแรงจูงใจ และคะแนนผลสัมฤทธิ์ในวิชาดนตรี ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในระยะหลังการทดลอง

กลุ่ม	จำนวนคน (N)	คะแนนแรงจูงใจ		คะแนนผลสัมฤทธิ์วิชาดนตรี	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ทดลอง	40	149.85	15.72	31.20	4.52
ควบคุม	40	129.82	21.64	23.12	6.74

จากตารางที่ 9 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนแรงจูงใจจากแบบวัดแรงจูงใจของนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม และค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนผลสัมฤทธิ์ในวิชาดนตรีของนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในระยะหลังการทดลอง

ตารางที่ 10 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนแรงจูงใจจากแบบวัดแรงจูงใจของกุ่มทดลอง และกุ่มควบคุม ในระยะหลังการทดลอง โดยทดสอบด้วยค่าที (t- test independent)

กุ่มตัวอย่าง	จำนวนคน (N)	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	การทดสอบค่าที (t- test)
กุ่มทดลอง	40	149.85	15.72	4.73 *
กุ่มควบคุม	40	129.82	21.64	

* $P < .05$

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่าในระยะหลังการทดลอง นักเรียนในกุ่มทดลองที่ได้เรียนในบรรยากาศการเรียนรู้ทางจิตวิทยา มีค่าเฉลี่ยของคะแนนแรงจูงใจจากแบบวัดแรงจูงใจ ($\bar{X} = 149.85$) สูงกว่านักเรียนในกุ่มควบคุมที่มีการเรียนการสอนตามปกติ ($\bar{X} = 129.82$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 11 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์
 ในวิชาดนตรี ของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ในระยะหลังการทดลอง โดยการ
 ทดสอบด้วยค่าที (t- test independent)

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวนคน (N)	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	การทดสอบค่าที (t- test)
กลุ่มทดลอง	40	31.20	4.52	6.28 *
กลุ่มควบคุม	40	23.12	6.74	

* P < .05

จากตารางที่ 11 แสดงให้เห็นว่าในระยะหลังการทดลอง นักเรียนในกลุ่มทดลอง
 ที่ได้เรียนในบรรยากาศการเรียนรู้ทางจิตวิทยา มีค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ในวิชาดนตรี
 ($\bar{X} = 31.20$) สูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุมที่มีการเรียนการสอนตามปกติ ($\bar{X} = 23.12$) อย่างมี
 นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 12 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนแรงจูงใจจากแบบวัดแรงจูงใจ
ของกลุ่มทดลอง ในระยะก่อนและหลังการทดลอง โดยการทดสอบด้วยค่าที
(t- test dependent)

ระยะเวลา	จำนวนคน (N)	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	การทดสอบค่าที (t- test)
ก่อนการทดลอง	40	126.70	18.76	
หลังการทดลอง	40	149.85	15.72	5.70 *

* P < .05

จากตารางที่ 12 แสดงให้เห็นว่านักเรียนในกลุ่มทดลองที่ได้เรียนในบรรยากาศการเรียนรู้ทางจิตวิทยา มีค่าเฉลี่ยของคะแนนแรงจูงใจจากแบบวัดแรงจูงใจในระยะหลังการทดลอง ($\bar{X} = 149.85$) สูงกว่าในระยะก่อนการทดลอง ($\bar{X} = 126.70$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 13 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์
 ใน วิชาดนตรี ของกลุ่มทดลอง ในระยะก่อนและหลังการทดลอง โดยทดสอบ
 ด้วยค่าที (t- test dependent)

ระยะเวลา	จำนวนคน (N)	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	การทดสอบค่าที (t- test)
ก่อนการทดลอง	40	17.45	3.47	
หลังการทดลอง	40	31.20	4.52	16.26 *

* P < .05

จากตารางที่ 13 แสดงให้เห็นว่านักเรียนในกลุ่มทดลองที่ได้เรียนในบรรยากาศ
 การเรียนรู้ทางจิตวิทยา มีค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ในวิชาดนตรี ในระยะหลังการทดลอง
 ($\bar{X} = 31.20$) สูงกว่าในระยะก่อนการทดลอง ($\bar{X} = 17.45$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
 .05